

Judikatūras krājums

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2010. gada 15. jūnijā *

Atklātais konkurss EPSO/AD/77/06 — Nepielaišana pie rakstiskā pārbaudījuma, ņemot vērā pielaišanas testos iegūtos rezultātus — EPSO pilnvaras

Lieta F-35/08

par prasību, kas celta atbilstoši EKL 236. pantam un EAEKL 152. pantam,

Dimitrios Pachtitis, kandidāts atklātajā konkursā EPSO/AD/77/06, ar dzīvesvietu Atēnās (Grieķija), ko pārstāv P. Gjatagandzidis [*P. Giatagantzidis*] un S. Stavropulu [*S. Stavropoulou*], advokāti,

prasītājs,

ko atbalsta

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, ko pārstāv H. Hijmanss [*H. Hijmans*] un M. V. Peresa Asinari [*M. V. Pérez Asinari*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv J. Kurlis [*J. Currall*] un J. Hadžijannis [*J. Hadjiyiannis*], pārstāvji,

atbildētāja.

CIVILDIENESTA TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazoni [*S. Gervasoni*], tiesneši H. Tagars [*H. Tagaras*] (referents) un H. Krepels [*H. Kreppel*],

sekretārs R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 1. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

Spriedums

- 1 Ar prasības pieteikumu, kas Civildienesta tiesas kancelejā pa faksu saņemts 2008. gada 14. martā (oriģināls tika iesniegts 2008. gada 19. martā), D. Pahtitis [*D. Pachtitis*] lūdz atcelt, pirmkārt, Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) 2007. gada 31. maija lēmumu, ar kuru viņš tika informēts par to, ka viņš nav nokārtojis atklātā konkursa EPSO/AD/77/06 pielaišanas testus, otrkārt, EPSO 2007. gada 6. decembra lēmumu, ar kuru noraidīta viņa par 2007. gada 31. maija lēmumu iesniegtā sūdzība, un, treškārt, jebkādu saistīto aktu.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 27. pantam:

“Iecelšana amatā ir virzīta uz to, lai iestāde saņemtu pakalpojumus, ko sniedz visspējīgākie, visefektīvākie un visgodīgākie ierēdņi, kas iecelti amatā, ņemot vērā pēc iespējas plašāku ģeogrāfisko teritoriju, un izraudzīti no [Savienības] dalībvalstu pilsoņiem. Nevienš amats netiek rezervēts kādas konkrētas dalībvalsts pilsoņiem.”

- 3 Civildienesta noteikumu 28. pantā ir noteikts:

“Ierēdņi var iecelt amatā tikai ar nosacījumu, ka:

- a) viņš ir kādas [Savienības] dalībvalsts pilsonis, ja vien iecelēj institūcija nav noteikusi kādu izņēmumu un ja viņš bauda visas pilsonim pienākošās tiesības;
- b) viņš ir izpildījis visas saistības, kuras noteiktas ar likumiem par militāro dienestu;
- c) viņš uzrāda atbilstošas rekomendācijas par piemērotību [atbilstošas rakstura īpašības, kas vajadzīgas] savu pienākumu veikšanai;
- d) atbilstoši 29. panta 2. punktam viņš ir izturējis konkursu, kas balstās uz kvalifikāciju vai pārbaudēm vai gan uz kvalifikāciju, gan pārbaudēm, kā paredzēts III pielikumā;
- e) viņš ir fiziski spējīgs pildīt savus pienākumus;
- f) viņš sniedz pierādījumu tam, ka viņam ir labas kādas [Savienības] valodas zināšanas un apmierinošas kādas citas [Savienības] valodas zināšanas apjomā, kādā tas vajadzīgs viņa pienākumu veikšanai.”

- 4 Civildienesta noteikumu 29. pantā ir paredzēts:

“1. Pirms iecelšanas vakantajā amatā iestādē iecelēj institūcija vispirms ņem vērā:

- a) vai amatu var aizpildīt:

[..]

iestādē;

- b) vai ir saņemti pieprasījumi pārcelt amatā no tās pašas pakāpes ierēdņiem citās iestādēs un/vai rīkot iestādes iekšēju konkursu [..];

un pēc tam ievēro konkursu kārtību, pamatojoties uz kvalifikāciju vai pārbaudījumiem vai gan uz kvalifikāciju, gan pārbaudījumiem. [...] Līdzīgu kārtību var ievērot, lai veidotu rezervi turpmākai iecelšanai amatā.

2. Iecelēj institūcija var pieņemt citu kārtību, kas nav konkursa kārtība, vecāko ierēdņu [augstākā līmeņa vadības ierēdņu] iecelšanai amatā [...] un, izņēmuma gadījumos, arī iecelšanai amatos, kuros nepieciešama īpaša kvalifikācija.

3. Iestādes var rīkot iekšējus konkursus katrai funkciju grupai, pamatojoties uz kvalifikāciju un pārbaudījumiem attiecīgajai iestādei, kuri ir AST 6. līmeņa pakāpē vai augstākā un AD 9. līmeņa pakāpē vai augstākā. [...]

4. Reizi piecos gados Eiropas Parlaments organizē iekšēju konkursu, pamatojoties uz kvalifikāciju un pārbaudījumiem katrai funkciju grupai, kura ir AST 6. līmeņa pakāpē vai augstākā un AD 9. līmeņa pakāpē vai augstākā [...].”

5 Civildienesta noteikumu 30. pantā ir noteikts:

“Katram konkursam iecelēj institūcija ieceļ atlases komisiju. Šī komisija sastāda piemēroto kandidātu sarakstu.

[...]”

6 Civildienesta noteikumu III pielikuma ar nosaukumu “Konkursi” 3. pantā ir paredzēts:

“Atlases komisijā ir priekšsēdētājs, kuru izraudzījusies iecelēj institūcija, un locekļi, kurus vienādā skaitā iecēlusi iecelēj institūcija un personāla komiteja.

Rīkojot atklātus konkursus, kas kopīgi divām vai vairākām iestādēm, atlases komisijā ir priekšsēdētājs, kuru ieceļ iecelēj institūcija, kura minēta Civildienesta noteikumu 2. panta 2. punktā, un locekļi, kurus pēc iestāžu priekšlikuma ieceļ iecelēj institūcija, kura minēta Civildienesta noteikumu 2. panta 2. punktā, kā arī locekļi, kurus, savstarpēji vienojoties un nodrošinot vienlīdzīgu pārstāvību, ieceļ iestāžu personāla komitejas.

Atsevišķos pārbaudījumos atlases komisijai var palīdzēt viens vai vairāki eksaminētāji, kam ir padomdevēja statuss.

Atlases komisijas locekļus izvēlas no ierēdņiem, kuru funkciju grupa un pakāpe ir vismaz vienāda ar ieņemamā amata pakāpi.

Ja atlases komisijā ir vairāk nekā četri locekļi, tai jāietver vismaz divi katra dzimuma pārstāvji.”

7 Atbilstoši Civildienesta noteikumu III pielikuma 5. pantam:

“Pēc [kandidātu] lietu izskatīšanas atlases komisija izveido to kandidātu sarakstu, kuri atbilst konkursa paziņojumā noteiktajām prasībām.

[...]”

Pēc procedūras pabeigšanas atlases komisija izveido piemēroto kandidātu sarakstu, kas paredzēts Civildienesta noteikumu 30. pantā; ja vien iespējams, sarakstā jāiekļauj divas reizes vairāk kandidātu nekā aizpildāmo amatu skaits.

Atlases komisija šo sarakstu nosūta iecelēj institūcijai kopā ar atlases komisijas pamatotu ziņojumu, kurā vajadzības gadījumā ietverti tās locekļu komentāri.”

8 Civildienesta noteikumu III pielikuma 7. pantā ir noteikts:

“1. Pēc apspriešanās ar Civildienesta noteikumu komiteju iestādes uztic [EPSO] veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka [Savienības] ierēdņu atlases procedūrās un Civildienesta noteikumu 45. un 45.a pantā minētajās novērtēšanas un eksaminācijas procedūrās piemēro vienotus kritērijus.

2. [EPSO] ir šādi uzdevumi:

- a) pēc atsevišķu iestāžu pieprasījuma organizēt atklātus konkursus;
- b) pēc atsevišķu iestāžu pieprasījuma nodrošināt tehnisko atbalstu šo iestāžu organizētajos iekšējos konkursos;
- c) noteikt visu iestāžu organizēto eksāmenu saturu, lai nodrošinātu Civildienesta noteikumu 45.a panta 1. punkta c) apakšpunkta prasību saskaņotu un konsekventu izpildi;
- d) uzņemties vispārēju atbildību par ierēdņu valodas prasmju definēšanu un novērtēšanas organizēšanu, lai nodrošinātu Civildienesta noteikumu 45. panta 2. punkta prasību saskaņotu un konsekventu izpildi.

3. Pēc atsevišķu iestāžu pieprasījuma [EPSO] var veikt citus ar ierēdņu atlasītiem saistītus uzdevumus.

4. Pēc to pieprasījuma [EPSO] nodrošina palīdzību dažādām iestādēm pagaidu darbinieku un līgumdarbinieku atlasē, jo īpaši nosakot pārbaudes darbu saturu un organizējot atlases procedūras atbilstoši Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12. un 82. pantam.”

9 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, Reģionu komitejas un Eiropas ombuda 2002. gada 25. jūlija Lēmuma 2002/620/EK par Eiropas Kopienų Personāla atlases biroja izveidi (OV L 197, 53. lpp.) (turpmāk tekstā – “Lēmums par EPSO izveidi”) preambulas apsvērumiem:

“(1) Lai veicinātu resursu efektīvu un ekonomisku izmantošanu, ierēdņu un citu darbinieku atlasei darbam [Eiropas Savienībā] jāuztic kopējai starpiestāžu struktūrai.

(2) Šādi izveidotās starpiestāžu struktūras pienākums būtu izveidot kandidātu rezerves sarakstus atklātajiem konkursiem saskaņā ar katras iestādes norādītajām vajadzībām un Civildienesta noteikumiem; lēmumus par veiksmīgu [pārbaudījumus sekmīgi nokārtojušo] kandidātu iecelšanu amatā pieņemtu katra iecelēj institūcija.

[..]”

10 Saskaņā ar Lēmuma par EPSO izveidi 2. panta 1. punktu:

“[EPSO] īsteno atlases pilnvaras, kas piešķirtas saskaņā ar Civildienesta noteikumu 30. panta pirmo daļu un III pielikumu to iestāžu iecelēj institūcijām, kas paraksta šo lēmumu. [..]”

11 Atbilstoši Lēmuma par EPSO izveidi 3. pantam:

“1. Atbildot uz 2. pantā minēto iecelēj institūciju lūgumiem, [EPSO] saskaņā ar Civildienesta noteikumu III pielikumu izveido kandidātu rezerves sarakstus atklātajiem konkursiem, kas minēti noteikumu 30. panta pirmajā daļā.

2. [EPSO] var palīdzēt iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, kas izveidotas ar Līgumiem vai saskaņā ar Līgumiem, to slēgto [iekšējo] konkursu rīkošanā un citu darbinieku atlasē.”

- 12 Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas ģenerālsēkretāru, Tiesas sekretāra, Revīzijas palātas, Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas ģenerālsēkretāru un Eiropas ombuda pārstāvja 2002. gada 25. jūlija Lēmuma 2002/621/EK par Eiropas Kopienas Personāla atlases biroja uzbūvi un darbību (OV L 197, 56. lpp.) (turpmāk tekstā – “Lēmums par EPSO uzbūvi un darbību”) 1. pantā ir paredzēts:

“1. [EPSO] organizē atklātus konkursus, lai ar optimāliem profesionāliem un finansiāliem nosacījumiem nodrošinātu ierēdņu sniegtos pakalpojumus Eiropas [Savienības] iestādēm. [EPSO] izveido rezerves sarakstus, kas ļauj iestādēm pieņemt darbā augsti kvalificētus darbiniekus, kuri atbilst iestāžu noteiktajām vajadzībām.

2. Precizējot, [EPSO] uzdevumi ir:

- a) pēc atsevišķu iestāžu lūguma organizēt atklātus konkursus, lai izveidotu to atbilstošu pretendentu rezerves sarakstus, kas jāieceļ ierēdņu amatā. Konkursus organizē atbilstoši Civildienesta noteikumiem, pamatojoties uz saskaņotiem kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar 6. panta c) punktu un valdes apstiprināto darba programmu;
- b) cieši sadarboties ar iestādēm, lai novērtētu to norādītās personāla turpmākās vajadzības un sagatavotu un īstenotu konkursu programmu, lai tādējādi laikus apmierinātu šīs vajadzības;
- c) noteikt atlases metodes, pamatojoties uz paraugpraksi un saskaņā ar profesionālajām prasmēm, kas paredzētas dažādajām iestāžu darbinieku kategorijām;
- d) pārvaldīt un pārbaudīt to rezervju sarakstu izmantošanu, kas izveidoti, pamatojoties uz starpiestāžu konkursiem;
- e) iesniegt iestādēm gada ziņojumus par savām darbībām.”

- 13 Atbilstoši Lēmuma par EPSO uzbūvi un darbību 2. pantam:

“Katras iestādes iecelēj institūcija nodrošina [EPSO] ar pietiekamo atlases komisijas locekļu, eksaminētāju un uzraugu skaitu, pamatojoties uz valdes apstiprināto “kvotu”, kā paredzēts 6. panta i) punktā, lai nodrošinātu atlases procedūru veiksmīgu norisi saskaņā ar Civildienesta noteikumu III pielikuma 3. pantu.”

- 14 Lēmuma par EPSO uzbūvi un darbību 5. panta 1. punktā ir noteikts:

“[EPSO] izveido valdi, kurā ir viens katras iestādes iecelts loceklis un trīs personāla pārstāvji novērotāju statusā, kas iecelti ar iestāžu personāla komiteju kopīgu piekrišanu.”

- 15 Saskaņā ar Lēmuma par EPSO uzbūvi un darbību 6. pantu:

“Iestāžu vispārējo interešu labad valde: [..]

- c) ar kvalificētu balsu vairākumu pēc [EPSO] vadītāja ierosinājumiem [..] apstiprina atlases politikas principus, kas [EPSO] jāievēro;

[..].”

Prāvas rašanās fakti

- 16 2006. gada 15. novembrī *EPSO* publicēja paziņojumu par atklātu konkursu *EPSO/AD/77/06* (OV C 277 A, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “strīdīgais konkurss”), lai izveidotu AD5 pakāpes grieķu valodas administratoru lingvistu tulkošanas jomā rezerves sarakstu. Atbilstoši paziņojumam par konkursu kandidātiem no divām izvēles iespējām, kuras tika nosauktas par 1. opciju un 2. opciju, bija jāizvēlas tā, kura atbilst šo kandidātu valodu zināšanām. Gan kā otrajai, gan kā trešajai kandidātu izvēlētajai valodai bija jābūt angļu, franču vai vācu.
- 17 Prasītājs, kurš ir Grieķijas pilsonis un kurš laikā no 1982. gada janvāra līdz 1991. gada decembrim bija strādājis par tulkus Eiropas Kopienu Komisijā, iepriekš minētajā konkursā pieteica savu kandidatūru attiecībā uz 1. opciju.
- 18 Konkurss sastāvēja no trīs kārtām. Atbilstoši paziņojuma par konkursu B sadaļai pirmā kārtā vai sākotnējais posms ietvēra divus pielaišanas testus. Katrā no šiem testiem bija uzdoti 30 jautājumi ar iespējamām atbilžu variantiem. Pirmā testa mērķis bija novērtēt zināšanas par Eiropas Savienību, tās iestādēm un politiku (turpmāk tekstā – “a) tests”), bet otrā testa nolūks bija novērtēt kandidātu vispārējās spējas un kompetenci teksta loģiskajā analizē un matemātiskajās iemaņās (turpmāk tekstā – “b) tests”). Saskaņā ar paziņojuma par konkursu C sadaļu otrajā kārtā bija ietverti rakstiskie pārbaudījumi, bet trešajā kārtā – mutiskais pārbaudījums. Atbilstoši paziņojuma par konkursu B sadaļai attiecībā uz 1. opciju tikai 110 kandidāti, kuri būs ieguvuši visaugstāko novērtējumu pielaišanas testos un katrā ziņā minimālo punktu skaitu, proti, piecus punktus no desmit a) testā un desmit punktus no divdesmit b) testā, tiks uzaicināti iesniegt pilnīgu kandidatūras pieteikumu, lai viņus pieļautu konkursa otrajai kārtai. Attiecībā uz 2. opcijas kandidātiem tika noteikts, ka otrajai kārtai ir pieļaujami 30 kandidāti.
- 19 No paziņojuma par konkursu D sadaļas izriet, ka kandidatūras pieteikums bija jāiesniedz elektroniski. Proti, katram kandidātam tika lūgts *EPSO* informātikas sistēmā elektroniski izveidot personīgo profilu, norādot savus personas datus. Pēc šī profila reģistrācijas kandidāts elektroniski varēja iesniegt pieteikumu dalībai konkursā. Ja pieteikums tika iesniegts, ievērojot termiņu, *EPSO* viņam elektroniski nosūtīja uzaicinājumu piedalīties konkursa sākotnējā posmā, norādot uz ārstata līgumslēdzēja, kuram *EPSO* uzticējis konkursa sākotnējā posma organizēšanu un īstenošanu, tīmekļa vietni. Šī līgumslēdzēja tīmekļa vietnē kandidātam elektroniski bija jārezervē pārbaudījuma norises datums un laiks laikposmā no 2007. gada 10. aprīļa līdz 4. maijam, kurā dažādos vērtēšanas centros bija jānotiek pielaišanas testiem.
- 20 Šie testi, kuri, kā bija paredzēts paziņojuma par konkursu B sadaļā, tika izpildīti ar datoru, līdz ar to katram kandidātam notika citā vietā un laikā. Tāpat atšķirās katram kandidātam uzdotie jautājumi, kuri datu bāzē, kurā bija ietverti vairāki jautājumi, kurus ārstata līgumslēdzējs bija iesniedzis *EPSO*, tika izvēlēti nejauši. Strīdīgā konkursa atlases komisija iesaistījās tikai pēc pielaišanas testu pabeigšanas un tādējādi vienīgi rakstisko pārbaudījumu un mutiskā pārbaudījuma posmā. Saskaņā ar paziņojuma par konkursu E sadaļas 2. punktu atlases komisijas locekļu uzvārdi tika publicēti *EPSO* tīmekļa vietnē piecpadsmit dienas pirms rakstisko pārbaudījumu norises.
- 21 Pēc prasītāja dalības pielaišanas testos *EPSO* 2007. gada 31. maijā elektroniski viņam nosūtīja a) testā un b) testā iegūtos punktus, informējot viņu, ka šie punkti, “ kaut arī tie pārsniedza vai bija vienādi ar testu nokārtošanai vajadzīgo punktu skaitu, nebija pietiekami, lai viņš varētu tikt iekļauts to kandidātu vidū, kuri saņēmuši 110 visaugstākos novērtējumus punktu skaita ziņā atbilstoši paziņojuma par konkursu B sadaļai”. Šajā elektroniskā pasta vēstulē tika norādīts, ka prasītājs ir saņēmis 18,334 punktus no 30 punktiem, savukārt pieļautie 110 vislabākie kandidāti ir saņēmuši vismaz 21,333 punktus no 30 punktiem.

- 22 Prasītājs ar 2007. gada 4. jūnija vēstuli lūdza *EPSO* izsniegt viņa a) un b) testā sniegto atbilžu kopiju, kā arī šajos testos uzdoto jautājumu ar iespējamiem atbilžu variantiem kopiju, kurai pievienota pareizo atbilžu skala.
- 23 *EPSO* ar 2007. gada 27. jūnija vēstuli atteicās apmierināt šo lūgumu, paturot tiesības sniegt paskaidrojumus nākotnē paredzētajā “Rokasgrāmatā kandidātiem”. Proti, *EPSO* nošķīra “priekšatlasē testus”, kuri notika iepriekš organizēto konkursu ietvaros un attiecībā uz kuriem jautājumu un atbilžu nosūtīšana bija atļauta, no “pielaišanas testiem”, par kuriem ir runa strīdīgajā konkursā un attiecībā uz kuriem nav pieļaujama jautājumu un atbilžu nosūtīšana.
- 24 Prasītājs apstrīdēja *EPSO* 2007. gada 31. maija lēmuma “spēkā esamību un saturu” un šajā ziņā iesniedza sūdzību atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam, kurā viņš, sūdzoties, pirmkārt, par vienlīdzīgas attieksmes, objektivitātes un pārskatāmības principu pārkāpumu, kā arī pienākuma norādīt 2007. gada 31. maija lēmuma pamatojumu pārkāpumu un, otrkārt, par kļūdām vērtējumā, kuras “pielaišanas testu atlasē komisija (proti, dators)” neizbēgami pieļāvis, pārbaudot šos pielaišanas testus, un, ņemot vērā viņa profesionālo pieredzi, lūdza, lai *EPSO* pēc šo pielaišanas testu pārskatīšanas grozītu šī lēmuma saturu un darītu viņam zināmu, vai un – apstiprinošas atbildes gadījumā – kuras pielaišanas testos iekļautos jautājumus atlasē komisija “nebija pieņēmusi”.
- 25 Ar 2007. gada 26. novembra elektroniskā pasta vēstuli *EPSO* attiecībā uz a) un b) testu nosūtīja prasītājam izrakstu, kurā bija iekļauti uzdoto jautājumu ar iespējamiem atbilžu variantiem numuri, burti, kuri atbilda prasītāja sniegtajām atbildēm, un burti, kuri atbilda pareizajām atbildēm, tomēr neatklājot šo jautājumu un atbilžu formulējumus. No šī dokumenta izriet, ka no 30 jautājumiem ar iespējamiem atbilžu variantiem tekstu loģiskās analīzes un matemātisko iemaņu jomā prasītājs bija pareizi atbildējis uz 16 jautājumiem, savukārt no 30 jautājumiem attiecībā uz zināšanām par Eiropas Savienību viņš bija pareizi atbildējis uz 23 jautājumiem.
- 26 Ar 2007. gada 6. decembra lēmumu, kurā *EPSO* paziņoja, ka ir pārskatījis, pirmkārt, prasītāja lietu saistībā ar šo pielaišanas testu automatizēto apstrādi un, otrkārt, atsevišķu jautājumu nepieņemšanas ietekmi uz viņa saņemtajiem punktiem, *EPSO* noraidīja sūdzību un apstiprināja savu 2007. gada 31. maija lēmumu. Attiecībā it īpaši uz nepieņemtajiem jautājumiem *EPSO* norādīja, ka patiešām “konsultatīvā komiteja”, kuras pienākumos ietilpa datu bāzē ievietoto jautājumu kvalitātes pārbaude, nebija pieņēmusi septiņus jautājumus, bet ka prasītāja izpildītajos pielaišanas testos nav bijis iekļauts neviens no nepieņemtajiem jautājumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība

- 27 Prasītāja prasījumi Civildienesta tiesai ir šādi:
- atcelt *EPSO* 2007. gada 31. maija un 2007. gada 6. decembra lēmumus, kā arī jebkuru saistīto aktu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 28 Komisijas prasījumi Civildienesta tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā acīmredzami nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 29 Ar vēstuli, kas Civildienesta tiesas kancelejā tika saņemta 2008. gada 31. jūlijā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) lūdza atļauju iestāties lietā prasītāja prasījumu atbalstam. Galveno lietas dalībnieku apsvērumi par šo pieteikumu Civildienesta tiesas kancelejā tika saņemti attiecīgi 2008. gada 8. un 12. septembrī.

- 30 Ar Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2008. gada 20. novembra rīkojumu EDAU tika atļauts iestāties lietā. EDAU iestāšanās raksts Civildienesta tiesas kancelejā tika saņemts 2009. gada 29. janvārī. Šajā rakstā EDAU, vispirms norādot, ka lēmumi par konkursu organizēšanu un kandidātu atlasi nākamajai konkursa kārtai neietilpst tā kompetencē, precizēja, ka tādējādi tā iestāšanās šajā lietā ir uzskatāma par tādu, kas attiecas tikai un vienīgi uz prasītāja lūgumu piekļūt atsevišķiem konkursa dokumentiem, proti, tādējādi atbalstot prasītāja izvirzīto pirmo pamatu par 2007. gada 31. maija un 2007. gada 6. decembra lēmumu pamatojuma trūkumu.
- 31 Komisija un prasītājs par šo iestāšanās rakstu iesniedza apsvērumus ar 2009. gada 5. marta vēstulēm.
- 32 Paralēli šai Civildienesta tiesā celtajai prasībai prasītājs 2007. gada 31. maijā cēla prasību Pirmās instances tiesā, kurā viņš apstrīdēja viņa iesniegtā atkārtotā pieteikuma, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 8. pantā, noraidījumu. Šī lieta šobrīd tiek izskatīta, un tā ir reģistrēta ar numuru T-374/07.
- 33 Lai vislabākajos apstākļos nodrošinātu lietas izskatīšanu un tiesvedības norisi, Civildienesta tiesa veica Reglamenta 55. un 56. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus. Šajā ziņā ar Civildienesta tiesas kancelejas 2009. gada 18. novembra un 8. decembra vēstulēm Komisijai tika lūgts precizēt šī sprieduma 26. punktā minētās “konsultatīvās komitejas” sastāvu un uzdevumus.
- 34 Komisija ar vēstulēm, kuras Civildienesta tiesas kancelejā pa faksu tika saņemtas 2009. gada 24. novembrī un 14. decembrī, izpildīja Civildienesta tiesas procesa organizatorisko pasākumu ietvaros izteiktos lūgumus.

Par strīda priekšmetu

- 35 Papildus prasībai atcelt *EPSO* 2007. gada 31. maija lēmumu, ar kuru prasītājs tika informēts par strīdīgā konkursa pielaišanas testu nenokārtošanu, prasītājs lūdz atcelt *EPSO* 2007. gada 6. decembra lēmumu, ar kuru tika noraidīta viņa sūdzība par 2007. gada 31. maija lēmumu.
- 36 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar ierēdņa prasību, kura formāli ir celta par sūdzības tiešu vai netiešu noraidījumu, Civildienesta tiesā tiek ierosināta lieta par nelabvēlīgu lēmumu, par kuru bija iesniegta sūdzība (Tiesas 1989. gada 17. janvāra spriedums lietā 293/87 *Vainker/Parlaments*, *Recueil*, 23. lpp., 8. punkts; Pirmās instances tiesas 1992. gada 10. decembra spriedums lietā T-33/91 *Williams/Revīzijas palāta*, *Recueil*, II-2499. lpp., 23. punkts).
- 37 Netiešā vai tiešā lēmumā, kuram ir tikai un vienīgi šāds saturs, ir vienīgi apstiprināta darbība vai bezdarbība, pret kuru iebilst sūdzības iesniedzējs, un pats šis lēmums atsevišķi nav apstrīdams akts (Tiesas 1980. gada 28. maija spriedums apvienotajās lietās 33/79 un 75/79 *Kuhner/Komisija*, *Recueil*, 1677. lpp., 9. punkts; Tiesas 1988. gada 16. jūnija rīkojums lietā 371/87 *Progoulis/Komisija*, *Recueil*, 3081. lpp., 17. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums apvienotajās lietās T-338/00 un T-376/00 *Morello/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-301. un II-1457. lpp., 34. punkts, un 2004. gada 2. marta spriedums lietā T-14/03 *Di Marzio/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-43. un II-167. lpp., 54. punkts).
- 38 Par nelabvēlīgu aktu nevar uzskatīt pilnībā apstiprinošu aktu, par kādu ir jāatzīst akts, kurā nav nekādu jaunu elementu salīdzinājumā ar iepriekšējo nelabvēlīgo aktu un ar ko tas tādējādi netiek aizstāts (šajā ziņā skat. Tiesas 1980. gada 10. decembra spriedumu lietā 23/80 *Grasselli/Komisija*, *Recueil*, 3709. lpp., 18. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 27. jūnija rīkojumu lietā T-608/97 *Plug/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-125. un II-569. lpp., 23. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Di Marzio/Komisija*, 54. punkts).

- 39 Tomēr vairākkārtīgi ir ticis nolemts, ka lēmums par sūdzības tiešu noraidīšanu, ņemot vērā tā saturu, var nebūt prasītāja apstrīdētā akta apstiprinājums. Tas tā ir gadījumā, kad lēmumā par sūdzības noraidīšanu ir pārskatīta prasītāja situācija, ņemot vērā jaunus juridiskos un faktiskos apstākļus, vai kad ar to tiek grozīts vai papildināts iepriekšējais lēmums. Šādos gadījumos sūdzības noraidījums ir akts, kas ir pakļauts pārbaudei tiesā, kura to ņem vērā, izvērtējot apstrīdētā akta tiesiskumu (Pirmās instances tiesas 2004. gada 10. jūnija spriedums lietā T-258/01 *Eveillard*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-167. un II-747. lpp., 31. punkts, un 2005. gada 7. jūnija spriedums lietā T-375/02 *Cavallaro*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-151. un II-673. lpp., 63.–66. punkts; Civildienesta tiesas 2008. gada 9. septembra spriedums lietā F-18/08 *Ritto*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-281. un II-A-1495. lpp., 17. punkts), vai pat uzskata to par nelabvēlīgu aktu, ar ko tiek aizstāts apstrīdētais akts (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Kuhner*/Komisija, 9. punkts; iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Morello*/Komisija, 35. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-389/02 *Sandini*/Tiesa, Krājums-CDL, I-A-295. un II-1339. lpp., 49. punkts).
- 40 Šajā lietā ar 2007. gada 6. decembra lēmumu ir apstiprināts *EPSO* atteikums iekļaut prasītāju to 110 kandidātu uzvārdu vidū, kuri ieguvuši visaugstāko punktu skaitu strīdīgā konkursa pielaišanas testos. Vienlaikus šajā lēmumā ir atspēkoti prasītāja argumenti un izvērsti pamatots šis atteikums. Ja 2007. gada 31. maija lēmumā prasītājs ir tikai informēts par strīdīgā konkursa pielaišanas testu nenokārtošanu, tad 2007. gada 6. decembra lēmumā savukārt ir minēti vairāki iemesli, kuri nav ietverti 2007. gada 31. maija lēmumā. Turklāt 2007. gada 6. decembra lēmumā ir ietverts jauns fakts par atsevišķu jautājumu nepieņemšanu pielaišanas testos.
- 41 Šādos apstākļos 2007. gada 6. decembra lēmums, kurš papildina 2007. gada 31. maija lēmumu, nav šo pēdējo minēto lēmumu apstiprinošs akts un ir ņemams vērā, pārbaudot tā tiesiskumu, kas ir jāveic Civildienesta tiesai.
- 42 Tādējādi jāuzskata, ka ar šo prasību Civildienesta tiesā ir izvirzīts prasījums atcelt 2007. gada 31. maija lēmumu, kurš papildināts ar 2007. gada 6. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”).

Par prasījumu atcelt apstrīdētos lēmumus

- 43 Vispirms ir jānorāda, ka, kaut arī 2007. gada 31. maija lēmumā prasītājs ir tikai informēts par strīdīgā konkursa pielaišanas testu nenokārtošanu, prasījums atcelt šo lēmumu ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz lēmumu, ar kuru prasītājs ir izslēgts no to 110 kandidātu saraksta, kuri attiecīgajos pielaišanas testos ieguvuši visaugstāko punktu skaitu.
- 44 Sava prasījuma atcelt apstrīdētos lēmumus atbalstam prasītājs izvirza četrus pamatus, kuri attiecas, pirmkārt, uz attiecīgo lēmumu pamatojuma trūkumu, otrkārt, uz to, ka kandidātu izslēgšana strīdīgā konkursa sākotnējā posmā nav *EPSO* kompetencē, treškārt, uz vienlīdzīgas attieksmes, objektivitātes un samērīguma principu pārkāpumu un, ceturtkārt, uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā.
- 45 Vispirms ir jāizvērtē otrais pamats.

Lietas dalībnieku argumenti

- 46 Prasītājs apgalvo, ka *EPSO* nebija pilnvaru izvēlēties sākotnējā posmā notiekošo pielaišanas testu tematus, jo tematu izvēle ir saistīta ar eksāmenu būtību un tā ir atlases komisijas kompetencē. Šādi rīkojoties, *EPSO* esot prettiesiski piesavinājis “eksaminētāja” pilnvaras, kuras ir piešķirtas vienīgi konkursa atlases komisijai. Prasītājs uzskata, ka atbilstoši Lēmumam par *EPSO* uzbūvi un darbību *EPSO* vienīgais uzdevums ir “organizēt” konkursus, proti, kopīgi ar iestādēm izvērtēt pieņemšanas darbā vajadzības, publicēt paziņojumus par konkursu, nodrošināt veiksmīgu konkursa norisi, apgādāt ar tehnisko un materiālo bāzi, pārbaudīt rezervju sarakstu izmantošanu un sagatavot gada ziņojumus

par savām darbībām. Taču šajā gadījumā *EPSO* esot pārkāpis šīs iepriekš minētās savas pilnvaras un atlases komisija ne vien neesot noteikusi tematus, bet vispār neesot iesaistījusies konkursa sākotnējā posmā, kas, ņemot vērā judikatūru par atlases komisijas sastāva pastāvīgumu (Pirmās instances tiesas 2000. gada 23. marta spriedums lietā T-95/98 *Gogos/Komisija*, *Recueil FP*, I-A-51. un II-219. lpp.), *a fortiori* ir atzīstams par šīs judikatūras neievērošanu. Konkursa atlases komisijas neiesaistīšanās šajā posmā esot vēl jo nopietnāka tāpēc, ka strīdīgā konkursa sākotnējais posms ir vissarežģītākais, it īpaši ņemot vērā milzīgo izslēgto kandidātu skaitu.

- 47 Komisija norāda, ka sākotnējā posmā notiekošie pielaišanas testi, kuri norisinās pirms pārbaudījumiem šī vārda īstajā nozīmē, atšķiras no šiem pārbaudījumiem, jo atlases komisija iesaistās vienīgi pārbaudījumu norisē. Tas, ka atlases komisija formulē jautājumus rakstiskajos pārbaudījumos un mutiskajā pārbaudījumā, nenozīmē, ka *EPSO* nevar noteikt jautājumus sākotnējā posmā notiekošo pielaišanas testu stadijā. Tādējādi prasītājs kļūdaini esot apgalvojis, ka atlases komisija nav noteikusi jautājumus un ka tā strīdīgā konkursa sākotnējā posmā vispār nav izpildījusi savu uzdevumu, jo šis posms attiecās vienīgi uz pielaišanas testiem. Tāpat prasītājs kļūdaini esot atsaucies uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Gogos/Komisija*, jo šai lietai neesot nekādas saistības ar šobrīd izskatāmo lietu kā jautājumā par atlases komisijas dalību pielaišanas testos, tā arī par atlases komisijas sastāvu. Komisija norāda, ka katrā ziņā saskaņā ar judikatūru *EPSO* esot plaša rīcības brīvība, nosakot konkursa organizēšanas nosacījumus un kārtību. Proti, Pirmās instances tiesa 2004. gada 26. oktobra spriedumā lietā T-207/02 *Falcone/Komisija* (Krājums-CDL, I-A-305. un II-1393. lpp., 38.–40. punkts; turpmāk tekstā – “spriedums lietā *Falcone*”) esot nolēmusi, ka kandidātu pirmā priekšatlases posma, proti, sākotnējā posma, organizēšana, lai atstātu tikai tos kandidātus, kuri ieguvuši visaugstākās atzīmes, ietilpst *EPSO* rīcības brīvībā un ka tas ir saskaņā ar Civildienesta noteikumu III pielikuma 4. un 5. pantu un labas pārvaldības principu. Lietā *Falcone* priekšatlases pārbaudījuma sekmīga nokārtošana faktiski esot bijis nosacījums, lai varētu piedalīties rakstiskajos un mutiskajā pārbaudījumā. Šobrīd izskatāmajā lietā pielaišanas testi esot nosacījums, lai pielaistu rakstiskajiem un mutiskajam pārbaudījumam. Lai arī spriedumā lietā *Falcone* apspriestajā gadījumā sākotnējā posmā ietvertais pārbaudījums esot bijis priekšatlases tests, savukārt šobrīd izskatāmajā lietā runa esot par pielaišanas testiem, princips paliekot viens un tas pats.

Civildienesta tiesas vērtējums

- 48 Vispirms ir jānorāda, ka Civildienesta noteikumos īpaša nozīme ir piešķirta ierēdņu iecelšanai amatā, tostarp prasot, kā uzsvērts Civildienesta noteikumu 27. pantā, lai ierēdņi būtu vispējīgākie, visefektīvākie un visgodīgākie. Kaut arī saskaņā ar Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12. panta 1. punktu šī pati prasība ir noteikta arī attiecībā uz pagaidu darbinieku pieņemšanu darbā, jākonstatē, ka izvirzītajām prasībām ir ļoti īpaša nozīme ierēdņu gadījumā, jo viņiem ir mērķis, pirmkārt, pildīt visus Eiropas Savienības uzdevumus un, otrkārt, visu savu profesionālo karjeru veltīt Eiropas Savienības dienestam.
- 49 Lai sasniegtu Civildienesta noteikumu 27. pantā noteikto mērķi, Civildienesta noteikumu pieņēmējs, vispirms 28. pantā paredzot sešus obligātus nosacījumus, kuri ir jāizpilda personai, lai viņa tiktu iecelta ierēdņa amatā, pirmkārt, 29. pantā noteica, ka principā ierēdņu iecelšana amatā notiek, rīkojot konkursu, un 30. pantā paredzēja, ka katram konkursam iecelēj institūcija (turpmāk tekstā – “iecelēj institūcija”) ieceļ atlases komisiju, kura sagatavo piemēroto kandidātu sarakstu, un, otrkārt, Civildienesta noteikumu III pielikumā sīki reglamentēja konkursa norises procedūru.
- 50 It īpaši no Civildienesta noteikumu III pielikuma izriet, ka konkursa norises procedūras regulējuma pamatā ir princips par pilnvaru dalīšanu starp iecelēj institūciju un atlases komisiju. Šī Civildienesta noteikumos paredzētā divvaldība, kas ir administratīvās varas pašierobežošanas izpausme, nolūkā nodrošināt Savienības personāla atlases procedūras pārskatāmību atspoguļo Civildienesta noteikumu

pieņēmjēja gribu noteikt, ka ne tikai iestādei vienai pašai ir rezervēts sarežģītais uzdevums atlasīt attiecīgo personālu, bet ka, izmantojot atlases komisiju (kurā ir pārstāvēta arī iestāde), šī uzdevuma izpildē piedalās arī personas, kuras neietilpst iestādes hierarhiskajā sistēmā, it īpaši darbinieku pārstāvji.

- 51 Šis pilnvaru dalīšanas ietvaros iecelējīnstitūcijai, kā it īpaši izriet no Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta pirmās daļas un minētā pielikuma 4. panta, pirmkārt, pēc apspriešanās ar Apvienoto komiteju ir jā sagatavo paziņojums par konkursu un, otrkārt, ir jāizveido to kandidātu saraksts, kuri atbilst Civildienesta noteikumu 28. pantā minētajiem pirmajiem trīs nosacījumiem, lai viņus varētu iecelt ierēdņa amatā.
- 52 Pēc tam, kad iecelējīnstitūcija šo sarakstu ir nosūtījusi atlases komisijas priekšsēdētājam, pašai atlases komisijai, kā norādīts Civildienesta noteikumu III pielikuma 5. pantā, pirmkārt, ir jāizveido to kandidātu saraksts, kuri atbilst paziņojumā par konkursu noteiktajām prasībām, otrkārt, ir jāorganizē pārbaudījumi un, treškārt, ir jāizveido piemēroto kandidātu saraksts un jānosūta tas iecelējīnstitūcijai.
- 53 Ņemot vērā šo konkursa atlases komisijai uzticēto svarīgo lomu, Civildienesta noteikumu pieņēmjējs ir paredzējis vairākas garantijas gan attiecībā uz atlases komisijas izveidi un tās sastāvu, gan arī tās darbību.
- 54 Saistībā ar atlases komisijas izveidi un sastāvu Civildienesta noteikumu 30. pantā un šo noteikumu III pielikuma 3. pantā ir paredzēts, ka, pirmkārt, katram konkursam iecelējīnstitūcija ieceļ atlases komisiju, otrkārt, izņemot atlases komisijas priekšsēdētāju, pārējos atlases komisijas locekļus vienādā skaitā ieceļ iestāde un personāla komiteja, treškārt, no ierēdņiem izvēlētajiem atlases komisijas locekļiem ir jābūt tādai funkciju grupai un pakāpei, kas ir vismaz vienāda ar ieņemamā amata pakāpi, un, ceturtkārt, ja atlases komisijā ir vairāk par četriem locekļiem, tai jāietver vismaz divi katra dzimuma pārstāvji.
- 55 Attiecībā uz atlases komisijas darbību papildus atlases komisijai no Savienības tiesību vispārīgajiem principiem izrietošajam pienākumam, piemēram, ievērot kandidātu vienlīdzīgas attieksmes principu, kā arī kandidātu novērtēšanas objektivitātes principu vai atlases komisijas sastāva stabilitātes principu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Gogos/Komisija* un Pirmās instances tiesas 2005. gada 5. aprīļa spriedumu lietā T-336/02 *Christensen/Komisija*, Krājums-CDL, I-A-75. un II-341. lpp., 38. punkts un tajā minētā judikatūra), Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantā *expressis verbis* ir paredzēts, ka atlases komisijas sēdes ir aizklātas, un tas tā ir tieši tāpēc, lai nodrošinātu tās veicamā darba neatkarību un objektivitāti, pasargājot atlases komisiju no jebkādas ārējas iejaukšanās vai spiediena, kuru var radīt iestāde, ieinteresētie kandidāti vai trešās personas (Tiesas 1980. gada 28. februāra spriedums lietā 89/79 *Bonu/Padome*, *Recueil*, 553. lpp., 5. punkts).
- 56 Iepriekšējos punktos aprakstīto pilnvaru sadalījumu starp iecelējīnstitūciju un atlases komisiju nav ietekmējis 2002. gadā izveidotais EPSO. Lēmuma par EPSO izveidi 2. pantā *expressis verbis* ir noteikts, ka EPSO īsteno atlases pilnvaras, kuras konkursu jomā piešķirtas iecelējīnstitūcijām. Turklāt no Civildienesta noteikumu III pielikuma 7. panta izriet, ka attiecībā uz konkursu ierēdņu iecelšanai amatā norisi EPSO uzdevumi galvenokārt ir organizatoriska rakstura. Šis konstatējums nav apstrīdams ar ipašajiem noteikumiem, kuri ietverti lēmumos par EPSO izveidi un tā uzbūvi un darbību, pat ja šajos lēmumos dažviet ir ietverti maldinoši formulējumi, kā, piemēram, ka EPSO “izveido rezerves sarakstus” (kas liek domāt, ka EPSO kompetencē ir noteikt, kuri no kandidātiem tajā ir jāiekļauj), jo šie lēmumi tiesību aktu hierarhijā katrā ziņā ir zemākstāvošāki par Civildienesta noteikumiem.
- 57 Katrā ziņā gan konkursā uzdoto jautājumu tematu izvēle, gan to novērtēšana nav EPSO kompetencē. Tāds secinājums ir jāizdara no tikko iepriekšējā punktā izklāstītā, un to apstiprina tas, ka Civildienesta noteikumu III pielikuma 7. pantā nav minēts neviens EPSO uzdevums, kas attiektos uz “pārbaudījumu

satura” noteikšanu vai definēšanu konkursos ierēdņu iecelšanai amatā. Savukārt ar šo pašu 7. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 4. punktu *EPSO expressis verbis* tiek paredzēti šādi uzdevumi, it īpaši attiecīgi ierēdņu eksaminācijas vai pagaidu darbinieku un līgumdarbinieku atlases jomā.

- 58 Tādējādi, kaut arī *EPSO* uzticētie uzdevumi ir tādi, kas padara šo iestādi par svarīgu figūru Savienības politikas personāla atlases jomā noteikšanā un īstenošanā, tomēr saistībā ar konkursu ierēdņu iecelšanai amatā norisi tā loma – lai arī nozīmīga tiktāl, ciktāl šī iestāde palīdz atlases komisijai, – katrā ziņā ir pakārtota salīdzinājumā ar atlases komisijas lomu, kuru *EPSO* turklāt nevar aizstāt.
- 59 Šajā lietā prasītājs sūdzas par to, ka viņš ir ticis izslēgts no strīdīgā konkursa pēc tam, kad nebija sekmīgi nokārtojis pielaišanas testus, kuru tematus bija izvēlējusies nevis strīdīgā konkursa atlases komisija, bet gan *EPSO*, kura kompetencē nebija izdarīt šādu tematu izvēli. Komisija būtībā atbild, ka Civildienesta noteikumos ietvertās normas par atlases komisijas pilnvarām un attiecībā uz to noteiktajām garantijām nebija piemērojamas attiecīgajiem testiem, kuri nebija daļa no konkursa šī vārda īstajā nozīmē, bet gan minētā konkursa sākotnējais posms, lai atlasītu personas, kuras tiktu pielaiestas attiecīgajam konkursam.
- 60 Komisijas nostāja nevar tikt atbalstīta.
- 61 No lietas materiāliem izriet, ka abās opcijās kopā no 1 772 kandidātiem, kuri bija rezervējuši datumu strīdīgā konkursa pielaišanas testu kārtošana, vienīgi 140 kandidāti saskaņā ar paziņojuma par konkursu B sadaļu varēja tikt uzaicināti iesniegt pilnīgu kandidatūras pieteikumu, lai viņus pielaiestu otrajai konkursa kārtai. Procedūra, kuras noslēgumā vairāk nekā 90 % no kandidātiem tiek izslēgti nevis formālu iemeslu dēļ, bet gan tāpēc, ka viņi pietiekami apmierinoši nav nokārtojuši testus, ir daļa no pašas konkursa būtības.
- 62 Pielaišanas testu “konkursa” daba ir vēl acīmredzamāka tādēļ, ka šajā lietā, kā bija paredzēts paziņojuma par konkursu B sadaļā, nepietika attiecīgajos testos iegūt apmierinošu rezultātu, bet, lai varētu piedalīties konkursa otrajā kārtā, 1. opcijas gadījumā (kuru bija izvēlējis prasītājs) bija jāiekļūst to 110 kandidātu vidū, kuri pielaišanas testos bija ieguvuši visaugstāko punktu skaitu. Šis sākotnējā posmā notiekošo testu salīdzinošais raksturs, kā norādīts Pirmās instances tiesas 2001. gada 2. maija spriedumā apvienotajās lietās T-167/99 un T-174/99 *Giulietti u.c./Komisija* (*Recueil FP*, I-A-93. un II-441. lpp., 81. punkts) un kā Tiesa to tāpat ir atzinusi savā 1996. gada 4. jūlija spriedumā lietā C-254/95 P *Parlaments/Innamorati* (*Recueil*, I-3423. lpp., 28. punkts), ir paša konkursa jēdziena neatņemama sastāvdaļa.
- 63 Turklāt, kaut arī, kā apgalvo Komisija, pielaišanas testu labošana tika veikta, izmantojot datoru, un kaut arī līdz ar to labošana balstās uz automatizētu procedūru, neietverot nekādu subjektīvu vērtējumu, tomēr šis automatizētās procedūras norise prasīja lēmumu pēc būtības pieņemšanu, jo šī sprieduma 26. punktā minētā “konsultatīvā komiteja”, pirmkārt, noteica pielaišanas testos uzdoto jautājumu ar iespējamām atbilžu variantiem sarežģītības pakāpi un, otrkārt, kā norādīts šajā pašā 26. punktā, nepieņēma dažus jautājumus. Acīmredzami tie ir uzdevumi, kuri parasti ir jāveic konkursa atlases komisijai.
- 64 Turklāt jākonstatē, ka Komisijas atsaukšanās uz spriedumu lietā *Falcone* nav būtiska. Šajā spriedumā tiesa būtībā vienīgi atzina iecelēj institūcijas rīcības brīvību izsludināt, kā šajā lietā, konkursu, kurā ir ietvertas divas atšķirīgas kārtas, proti, pirmā – priekšatlases kārtā, kura ir balstīta uz jautājumiem ar iespējamām atbilžu variantiem, un otrā kārtā – konkurss šī vārda īstajā nozīmē, kurā var piedalīties ar nosacījumu, ka ir sekmīgi nokārtota pirmā kārtā, un kurā var tikt pielaiests tikai ierobežots skaits kandidātu. Taču ar šajā spriedumā sniegto argumentāciju nekādi nav apšaubītas šīs iecelēj institūcijas pilnvaras. Šobrīd izskatāmajā lietā apspriestais jautājums ir par to, vai konkursa pirmo kārtu, kā minēts spriedumā lietā *Falcone* vai šajā lietā, var organizēt un pabeigt vienīgi *EPSO*, pilnībā nepiedaloties atlases komisijai. Jānorāda ne vien tas, ka šis jautājums vispār nav apspriests spriedumā lietā *Falcone*, bet arī jāatgādina, ka lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, atlases komisija uzraudzīja un

pārraudzīja visu konkursa pārbaudījumu norisi, proti, arī pirmajā kārtā notiekošos pārbaudījumus. Jāpiebilst arī, kā tiesas sēdē apgalvoja Komisija, ka atbilstoši pirms *EPSO* izveides spēkā esošajai tiesiskajai kārtībai priekšatlases testu, kuri ir analogi šajā lietā apspriestajiem pielaišanas testiem, norise tika uzticēta vienīgi konkursa atlases komisijai.

- 65 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītājs no konkursa norises otrās kārtas tika izslēgts tādas procedūras rezultātā, kuru veica iestāde, kurai nav attiecīgu pilnvaru, un saskaņā ar lēmumu, kuru pieņēma šī pati iestāde. Tādējādi attiecīgais lēmums ir jāatceļ.
- 66 Citādāk varētu nospriest tikai tad, ja *EPSO* vai šī sprieduma 26. punktā minēto “konsultatīvo komiteju” varētu uzskatīt par “atlases komisiju” Civildienesta noteikumu izpratnē. Taču tas acīmredzami nav šis gadījums.
- 67 Kā sava iebildumu raksta 4. punktā ir apgalvojusi pati Komisija, strīdīgajā konkursā pastāvēja atlases komisija, kurā ietilpstošo locekļu uzvārdi tika paziņoti piecpadsmit dienas pirms rakstiskajam pārbaudījumam noliktā datuma. Tomēr, kā norādījusi Komisija, šī atlases komisija iesaistījās vienīgi konkursa otrajā kārtā, jo *EPSO* organizēja un uzraudzīja pielaišanas testu norisi, “kurā atlases komisijai nebija nekādas lomas”.
- 68 Turklāt gan *EPSO* uzticētais lielais daudzums uzdevumu (galvenokārt konsultēt iestādes un palīdzēt tām), gan tā sastāvs (valde, kuras sastāvā ir tikai tādi locekļi, kurus iecēlušas iestādes, un trīs darbinieku pārstāvji, kuriem ir vienīgi novērotāja statuss) nekādi neļauj mēģināt *EPSO* pielīdzināt atlases komisijai, attiecībā uz kuras sastāvu ir ievērots vienlīdzīguma kritērijs un kurai kā tādai, kas ir izveidota katram konkursam, ir ļoti precīzs uzdevums pabeigt attiecīgo konkursu.
- 69 Visbeidzot, Komisija ne vien nekad nav apgalvojusi, ka *EPSO* un šī sprieduma 26. punktā minētā “konsultatīvā komiteja” būtu pildījusi atlases komisijas funkcijas vai ka tie būtu daļa no atlases komisijas, bet, tieši pretēji, attiecībā uz “konsultatīvo komiteju” Komisija to ir *expressis verbis* noliegusi savā 2009. gada 24. novembra vēstulē, atbildot uz šī sprieduma 33. punktā minētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem.
- 70 No tā izriet, ka, ja vien Civildienesta noteikumos netiek izdarīts grozījums, ar kuru *EPSO* *expressis verbis* tiek piešķirti uzdevumi, kuri līdz šim brīdim bija jāveic konkursa atlases komisijai, *EPSO* kompetencē nav veikt šādus uzdevumus, it īpaši uzdevumus, kuri, runājot par ierēdņu iecelšanu amatā, attiecas uz pārbaudījumu satura noteikšanu un to labošanu, tostarp pārbaudījumiem testu, kuros uzdoti jautājumi ar iespējamām atbilžu variantiem, veidā, lai novērtētu kompetenci teksta loģiskajā analizē un matemātiskās iemaņas un/vai vispārīgās zināšanas un zināšanas par Eiropas Savienību, kaut arī šie testi tiek saukti par testiem kandidātu “pielaišanai” pie konkursa rakstisko un mutiskā pārbaudījuma kārtēšanas. Tā tas ir jo vairāk tad, ja, kā šajā lietā, to kandidātu skaits, kuriem ir tiesības piedalīties konkursa rakstiskajos pārbaudījumos, ir tikai niecīgs procentuāls daudzums no sākotnējā posmā dalību ņēmušajiem kandidātiem.
- 71 Turklāt, kaut arī ar Savienības paplašināšanos un kandidātu skaita pieaugumu konkursos attiecībā uz ierēdņu iecelšanu amatā atlases komisiju darba slodze ir ievērojami palielinājusies, tomēr darba pārslodze, kuru atlases komisijai rada sākotnējā posmā notiekošo pielaišanas testu uzraudzība un pārraudzība, pat ja gala rezultātā pie šo pārbaudījumu kārtēšanas tiek pielaists neliels skaits kandidātu, ir tikai niecīga daļa salīdzinājumā ar apjomīgo darbu, ko prasa rakstiskie un mutiskie pārbaudījumi.
- 72 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, apstrīdētie lēmumi ir jāatceļ.

Par prasījuma atcelt jebkādu saistīto aktu pieņemamību

- 73 Šis prasījums ir jānoraida kā nepieņemams, jo tajā tikai nekonkrēti ir izdarīta atsauce uz EPSC lēmumiem, kuri nav identificējami (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 1993. gada 24. marta rīkojumu lietā T-72/92 *Benzler/Komisija*, *Recueil*, II-347. lpp., 16., 18. un 19. punkts). Tomēr Komisijai ir jāizdara secinājumi no tā, ka Civildienesta tiesa ir atcēlusi apstrīdētos lēmumus, un jāatceļ jebkāds saistītais akts tiktāl, ciktāl šāds atcelšanas pienākums ir noteikts EKL 233. pantā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 74 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 1. punktam, ievērojot citus šī reglamenta otrās sadaļas astotās nodaļas noteikumus, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu, ja to prasa taisnīgums, Civildienesta tiesa var nolemt, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tikai daļēji vai pat vispār atbrīvo no šā pienākuma. Atbilstoši šī paša reglamenta 89. panta 4. punktam persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 75 No šajā spriedumā sniegtā pamatojuma izriet, ka Komisija ir lietas dalībniecē, kurai spriedums ir nelabvēlīgs. Turklāt prasītājs savos prasījumos *expressis verbis* ir prasījis piespriezt Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Tā kā lietas apstākļi nepamato Reglamenta 87. panta 2. punkta piemērošanu, līdz ar to jāpiespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Attiecībā uz EDAU – personu, kas iestājusies lietā, – jānolemj, ka tai savi tiesāšanās izdevumi ir jāsedz pašai.

Ar šādu pamatojumu

CIVILDIENESTA TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Eiropas Personāla atlases biroja 2007. gada 31. maija lēmumu un 2007. gada 6. decembra lēmumu, ar kuriem D. Pahtitis nav iekļauts to 110 kandidātu skaitā, kuri atklātā konkursa EPSO/AD/77/06 pielaišanas testos ir ieguvuši visaugstāko punktu skaitu;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina D. Pahtiša tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs – persona, kas iestājusies lietā, – sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Gervasoni

Tagaras

Kreppel

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 15. jūnijā.

Sekretāre
W. Hakenberg

Otrās palātas priekšsēdētājs
H. Tagaras